

hvilken Fangstredskaber ikke maa benyttes. Jeg er noget betænkelig ved den Myndighed, man her vil lægge i Landbrugsministerens Haand, men lige over for det enstemmige Udvalg skal jeg dog ikke fastholde mine Betænkeligheder. Endvidere har Udvalget foreslaaet at stryge Bestemmelsen om, at Ministeriet skal fastsætte, hvor Grænserne for Udløbet skal regnes for de vestjydske Aaer; det finder jeg ogsaa mindre heldigt. Jeg tror, det i dette Tilfælde vilde være heldigt, om Ministeriet skulde fastslaa Udmundingen for de vestjydske Aaer, idet det paa Grund af Ebbe og Flod undertiden er ret vanskeligt at afgøre, hvor den begynder og hvor den ender. Derimod er jeg meget glad over, at Udvalget har strøget den i Folketinget indsatte Bestemmelse om, at Landbrugsministeren skulde bekendtgøre Opgangstiden for Fisk i Aaer. Jeg tror, det var uheldigt at give Landbrugsministeren denne Myndighed, som vilde forvolde Ministeriet ret betydelige Vanskeligheder. Med Hensyn til Passagen for Fiskene ud for Aaers, Bækkes og Indvands Udløb, er det foreslaaet, at der stedse skal være en Tredjedel af Passagen fri. Jeg har heller ikke noget imod denne Bestemmelse, og naar jeg gør en Bemærkning imod den, er det kun, fordi jeg ikke er sikker paa, hvad der skal forstaaes ved en Tredjedel af Passagen; det er noget uklart, jeg vilde være tilbøjelig til at tro, at man heldigere vilde kunne formulere denne Bestemmelse saaledes, at i Retning ind imod Aaens eller Bækkens Udløb skal der være en vis nærmere bestemt Del fri. Hvis man nu vilde tage denne Del i Forhold til Aaens eller Bækkens Bredde, t. Eks. tage Halvdelen eller Tredjedelen af Aaens Bredde, vilde man opnaa at faa en bestemt Passage af en vis Bredde i Retning af Aaen fri for Fiskene, hvorimod det forekommer mig, at den foreslaaede Bestemmelse, at en Tredjedel af Passagen skal holdes fri for Fiskene, er noget uklar.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 15 maa jeg udtale min Glæde over, at Udvalget har været saa heldigt i sin Redaktion. Det var nemlig en af de Paragrafer, hvorom jeg allerede, da den kom op fra det andet Ting, tillod mig at udtale, at den i den Form, hvori den var vedtagen, var meget uklar og ikke heldig. Jeg tror som sagt, at det ærede Udvalg har været meget heldigt i sin Redaktion af denne meget vigtige Paragraf. Dog skal jeg bemærke, at da Udvalget har været omhyggeligt for at bringe Lovforslagets

Bestemmelser i Overensstemmelse med Konventionen ved de af mig tidligere berørte Ændringsforslag, ved jeg ikke, hvorfor det ærede Udvalg her har strøget de Tilføjelser, som netop af Hensyn til Konventionen fandtes til § 14. Der var nemlig i Lovforslaget givet en Overgangstid indtil 1ste Januar 1899 — en Tidsbestemmelse, der nu naturligvis maatte forandres — i hvilken Maalene vare noget mindre for Rødspætter, Pighvarrer og Slethvarrer. Dette var netop sat ind af Hensyn til Konventionen, og det forekommer mig at være aldeles nødvendigt, hvis Konventionen skal træde i Kraft, at der bliver en saadan Overgangstid, hvor Maalene for disse Fisk blive noget mindre, idet man fra svensk Side forlanger en saadan Overgangstid. — Jeg er meget glad ved Slutningsbestemmelserne i Ændringsforslag Nr. 15, hvor der er gjort den Forandring i Folketingets Affattelse, at Undermaalsfisk overhovedet ikke maa bringes i Land. Det er klart, at der er en overordentlig stor Fare for Omgaaelse af Loven, naar Fiskene maa bringes i Land og bruges til Føde. Det strider ogsaa mod Konventionen og vil alene af den Grund være uacceptabelt for mig. Men da man paa hele dette Omraade maa siges i høj Grad at have imødekommet de Ønsker, som ere fremkomne fra Vaadfiskernes Side — det kan ikke nægtes, at denne Lov er et maaske ret voveligt Forsøg paa at give stor Frihed i Retning af Opfiskeri — forekommer det mig, at man med Hensyn til at overholde de Maal, Loven fastsætter, maa fordre Lovens Bestemmelser strengt overholdte, og de vilde ikke kunne overholdes, naar det tillades Fiskerne at bringe Undermaalsfisk i Land og bruge dem til egen Føde. Ere de først komne i Land, er der jo ingen Garanti for, at de kun blive brugte saaledes. Der staar ganske vist, at kun døde Undermaalsfisk maa bruges til Føde, men det vil ogsaa være vanskeligt at overholde, at det kun er de døde, som ikke blive satte ud igen. Det forekommer mig, at det andet Ting, som netop har støttet sig til de videnskabelige Erfaringer, man i de senere Aar har gjort med Hensyn til Fiskeriet, paa biologisk Stations Udtalelser om, at Fiskerigdommen er saa stor, at man kan tillade sig at fiske stærkt, ogsaa her bør tage Hensyn til, hvad der findes i Indberetning Nr. 4 fra biologisk Station, hvori netop biologisk Station, som ellers holder paa, at man nok maa fiske stærkt, siger, at Midlet til Ophjælpning af Bestanden er Forbud mod Ilandbringelse af